

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง แก้ไขชื่อมาตรฐานสินค้าเกษตร ที่เป็นมาตรฐานทั่วไป
ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่มาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้มาตรฐานสินค้าเกษตรที่คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นมาตรฐานทั่วไปตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ได้มีมติเห็นชอบให้แก้ไขชื่อมาตรฐานสินค้าเกษตรดังกล่าว ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ ประกอบมาตรา ๗ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงให้แก้ไขชื่อมาตรฐานสินค้าเกษตร ที่เป็นมาตรฐานทั่วไป รวม ๑๒๔ รายการ โดยมีรายละเอียดตามบัญชีแนบท้ายประกาศนี้ ดังต่อไปนี้

๑. แก้ไขชื่อจาก “มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ” เป็น “มาตรฐานสินค้าเกษตร”
๒. แก้ไขชื่อย่อจาก “มกอช.” เป็น “มกช.”

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายธีระ วงศ์สมุทร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำเนาถูกต้อง

ศิริฉวี ๒.๑๕๗๖

(นางจิระพันธ์ ช.เจริญยิ่ง)

นักจัดการงานทั่วไป ระดับชำนาญการ

มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

มกอช. 1000 - 2546

THAI AGRICULTURAL COMMODITY AND FOOD STANDARD

TACFS 1000 - 2003

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับลำไย

GOOD AGRICULTURAL PRACTICES FOR LONGANS

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ICS 65.020.20

ISBN 974-403-142-5

มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

มกอช. 1000 - 2546

THAI AGRICULTURAL COMMODITY AND FOOD STANDARD

TACFS 1000 - 2003

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับลำไย

GOOD AGRICULTURAL PRACTICES FOR LONGANS

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ถนนราชดำเนินนอก เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

โทรศัพท์ 0 2281 5955 www.acfs.go.th

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 120 ตอนพิเศษ 115 ง

วันที่ 2 ตุลาคม พุทธศักราช 2546

คณะกรรมการร่างมาตรฐานลำไย ลิ้นจี่ สตรอเบอร์รี่

1. ประธานคณะกรรมการ
นายบุญแกม ถาคำฟู (ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 2 กรมวิชาการเกษตร)
2. ผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศ
นายวิเชียร บุญภาค
นายศักดิ์สิทธิ์ เอกอริคมกิจ
3. ผู้แทนกรมการค้าภายใน
นางสาวสุพรรณ ตติยพรกุล
4. ผู้แทนกรมส่งเสริมการส่งออก
นางสาวนลินี โหมาศวิน
5. ผู้แทนกรมส่งเสริมสหกรณ์
นางลาวัญย์ อินทชาติ
นางสาวอันธิกา สารกุล
6. ผู้แทนสถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร
นายวิทย์ นามเรืองศรี
7. ผู้แทนสำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร
นายเกรียงไกร จำเริญมา
8. ผู้แทนสำนักวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร กรมวิชาการเกษตร
นางจันทร์ทิพย์ อ่างศรีสกุล
นางมารศรี อุดมโชค
9. ผู้แทนสำนักวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูป ผลผลิตเกษตร กรมวิชาการเกษตร
นายอดุลย์ สุวรรณเนตร
นายทวีศักดิ์ แสงอุดม
10. ผู้แทนสำนักพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร
นายวิโรจน์ สุนทรภัก
นายอธิ ปั่นเป่ล่ง
11. ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
นางสาวเมทนี สุคนธ์รักษ์
12. ผู้แทนส่วนส่งเสริมการผลิตไม้ผล ไม้ยืนต้นและยางพารา กรมส่งเสริมการเกษตร
13. ผู้แทนคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
14. ผู้แทนคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
15. ผู้แทนคณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่
ผศ. นพดล จรัสสัมฤทธิ์
16. ผู้แทนกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

17. ผู้แทนสมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป

นางมาลินี ทรัพย์วณิช

นายวิชาชาญ บุญสมบูรณ์

18. ผู้ทรงคุณวุฒิ

นายวโรทัย ภิญญสาสน์

นางชิงชิง ทองดี

นายศรีเทพ ใจทา

นายเกรียงไกร ก้อนแก้ว

19. สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

นางอรทัย ศิลปนภาพร

นางสาวภาณี บุญยเกื้อกูล

นางเสาวณีย์ อภิญญาวัฒน์

ผู้แทนกลุ่มผู้ผลิตลำไย จ.จันทบุรี

ผู้ทรงคุณวุฒิภาควิชาการ

และผู้แทนชมรมพัฒนาคุณภาพลำไยเพื่อการส่งออก

ผู้แทนภาคการเกษตร จังหวัดเชียงใหม่

ผู้แทนภาคการเกษตร จังหวัดลำพูน

คณะทำงานและเลขานุการ

คณะทำงานและเลขานุการ

คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

ลำไยเป็นผลไม้ที่ประเทศไทยเป็นประเทศผู้ผลิตและส่งออกที่สำคัญของโลก ดังนั้นเพื่อให้ลำไยของไทยเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับสากล เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภคและส่งเสริมการส่งออกกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงเห็นสมควรจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับลำไยขึ้น มาตรฐานนี้กำหนดขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจากเอกสารต่อไปนี้เป็นแนวทาง

FAO/WHO. 2001. Draft Code of Hygienic Practice for Fresh Fruits and Vegetables (Alinorm 03/13 Appendix II) Joint FAO/WHO Food Standard Program, FAO, ROME. 26 p.

กรมวิชาการเกษตร. 2546. ระบบการจัดการคุณภาพ และเอกสารแบบบันทึกระบบการจัดการคุณภาพ: GAP ลำไย สำหรับเกษตรกร.

ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ :
การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับลำไย พ.ศ. 2546

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับลำไย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพ การอำนวยความสะดวกทางการค้า และการคุ้มครองผู้บริโภค ดังนั้นคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติจึงออกประกาศกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับลำไย ไว้ใช้เป็นมาตรฐานสมัครใจ ดังมีรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. 2546

(นายสรอรรถ กลิ่นประทุม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ประธานคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับลำไย

1 ขอบข่าย

- 1.1 มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติฉบับนี้ ครอบคลุมการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับลำไยในทุกขั้นตอนการผลิตที่ดำเนินการในระดับสวน เพื่อให้ได้ผลิตผลลำไยที่ปลอดภัยจากศัตรูพืชปลอดภัยและเหมาะสมต่อการบริโภคผลสด
- 1.2 การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับลำไยนี้ ให้ใช้ร่วมกับมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติเรื่อง ลำไย

2 บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาตินี้ มีดังต่อไปนี้

2.1 ลำไย (Longans) หมายถึง ผลไม้ที่ผลิตเป็นการค้าที่มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า “*Dimocarpus longan* Lour.” อยู่ในวงศ์ Sapindaceae สำหรับการบริโภคสด

2.2 วัตถุอันตราย หมายถึง วัตถุดังต่อไปนี้

- วัตถุระเบิดได้
- วัตถุไวไฟ
- วัตถุออกซิไดซ์และวัตถุเปอร์ออกไซด์
- วัตถุมีพิษ
- วัตถุที่ทำให้เกิดโรค
- วัตถุกัมมันตรังสี
- วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม
- วัตถุกัดกร่อน
- วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง
- วัตถุอย่างอื่น ไม่ว่าจะเป็เคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใด ที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช

ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม

2.3 วัตถุอันตรายทางการเกษตร หมายถึง วัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ออกตามความในพระราชบัญญัติ วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535

2.4 ผลลำไยแก่ได้ที่ หมายถึง ผลลำไยที่ผลขยายตัวเต็มที่ ผิวเปลือกเกลี้ยง และมีรสชาติเหมาะสมกับ การบริโภคสด เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค

3 ข้อกำหนดวิธีปฏิบัติ เกณฑ์ที่กำหนด และวิธีตรวจประเมิน

ข้อกำหนดวิธีปฏิบัติ เกณฑ์ที่กำหนด และวิธีตรวจประเมิน การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับลำไย ให้เป็นไปตาม ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อกำหนดวิธีปฏิบัติ เกณฑ์ที่กำหนด และวิธีตรวจประเมิน

ลำดับข้อกำหนด	เกณฑ์ที่กำหนด	วิธีตรวจประเมิน
1. แหล่งน้ำ	- น้ำที่ใช้ต้องได้จากแหล่งที่ไม่มีสภาพแวดล้อม ซึ่งก่อให้เกิดการปนเปื้อน	- ตรวจพินิจสภาพแวดล้อม หากอยู่ในสภาวะเสี่ยงให้ตรวจสอบคุณภาพน้ำ
2. พื้นที่ปลูก	- ต้องเป็นพื้นที่ที่ไม่มีวัตถุอันตรายที่จะทำให้ เกิดการตกค้างหรือปนเปื้อนในผลิตผลในระดับ ที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค	- ตรวจพินิจสภาพแวดล้อม หากอยู่ในสภาวะเสี่ยงให้ตรวจสอบคุณภาพดิน
3. การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร	- หากมีการใช้ให้ใช้ตามคำแนะนำของ กรมวิชาการเกษตร หรือตามคำแนะนำในฉลาก ที่ขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องกับกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	- ตรวจสอบสถานที่เก็บรักษาวัตถุอันตรายทางการเกษตร - ตรวจสอบтикข้อมูลการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร - กรณีที่มีหลักฐานว่ามีการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรไม่ถูกต้องให้ สุ่มวิเคราะห์สารพิษตกค้างในผลิตผล
4. การจัดการเพื่อให้ปลอดจากศัตรูพืช	- มีการสำรวจการเข้าทำลายของศัตรูลำไย ได้แก่ เพลี้ยแป้ง เพลี้ยหอย โรคราน้ำฝน โรคผลเน่าและศัตรูพืชชนิดอื่นบนต้น และมีการ ป้องกันกำจัดเมื่อสำรวจพบในปริมาณที่มีความเสี่ยงต่อความเสียหายในระดับเศรษฐกิจ - ผลที่เก็บเกี่ยวแล้วหากพบศัตรูพืชติดปนมา ต้องคัดแยกออกต่างหาก ไม่คละปน	- ตรวจสอบтикการสำรวจศัตรูลำไย - ตรวจสอบтикข้อมูลการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร - ตรวจพินิจผลการคัดแยก

ลำดับข้อกำหนด	เกณฑ์ที่กำหนด	วิธีตรวจประเมิน
5. การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติกรหลังการเก็บเกี่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องเก็บเกี่ยวลำไยที่แก่ได้ที่เหมาะสมกับพันธุ์และแหล่งปลูก - ภาชนะ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บเกี่ยวต้องไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อคุณภาพของผล และคุณภาพในการเก็บรักษา รวมทั้งการปนเปื้อนที่มีผลต่อความปลอดภัยในการบริโภค - มีการคัดขนาดและตัดแต่งข้อผล เพื่อให้ผลในแต่ละข้อมีขนาดสม่ำเสมอ โดยให้มีผลที่มีขนาดเล็กหรือใหญ่กว่าขนาดผลเฉลี่ยในชั้นขนาดที่กำหนดได้ไม่เกิน ร้อยละ 20 สำหรับลำไยข้อ และไม่เกินร้อยละ 10 สำหรับลำไยผลเดี่ยว - มีการแต่งก้านข้อผลให้ก้านข้อยาวไม่เกิน 15 เซนติเมตร นับจากผลสุดท้ายของข้อ สำหรับลำไยข้อ และสำหรับลำไยผลเดี่ยวต้องตัดให้เหลือขั้ว แต่ความยาวไม่เกิน 5 มิลลิเมตร โดยขั้วผลต้องไม่ฉีกขาด 	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจพินิจลักษณะผล - ตรวจพินิจอุปกรณ์ ภาชนะบรรจุ ชั้นตอน และวิธีการเก็บเกี่ยว - ตรวจพินิจผลที่เก็บเกี่ยวและคัดขนาดแล้ว - ตรวจพินิจผลที่ตัดแต่งแล้ว
6. การพักผลผลิตและการขนย้ายในสวน	<ul style="list-style-type: none"> - บริเวณพักผลผลิตต้องสะอาดมีอากาศถ่ายเทได้ดี และสามารถป้องกันการปนเปื้อนจากสิ่งแปลกปลอม วัตถุอันตรายและสัตว์พาหะนำโรค - อุปกรณ์และพาหนะในการขนย้ายต้องสะอาด ไม่มีการปนเปื้อนสิ่งอันตรายที่มีผลต่อความปลอดภัยในการบริโภค - การขนย้ายผลผลิตต้องถูกสุขลักษณะและไม่ทำให้เกิดผลเสียหาย 	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจพินิจบริเวณพักผลผลิตและอุปกรณ์ ภาชนะบรรจุ และชั้นตอน/วิธีการขนย้าย
7. การบันทึกข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องมีการบันทึกข้อมูลการสำรวจศัตรูลำไยและการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร โดยมีสาระสำคัญครบถ้วนตามตัวอย่างแบบบันทึกข้อมูลในภาคผนวก ก 	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจผลการบันทึกข้อมูล

4 คำแนะนำหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับลำไย

คำแนะนำหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับลำไยนี้ มีไว้เพื่อใช้แนะนำเกษตรกรให้มีการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีในการผลิตลำไยที่ดำเนินการในระดับสวน เพื่อให้ได้ผลิตผลลำไยที่ปลอดจากศัตรูพืช ปลอดภัยและเหมาะสมต่อการบริโภค ซึ่งมีรายละเอียดอธิบายไว้ในภาคผนวก ข

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแบบบันทึกข้อมูลการสำรวจศัตรูไร่และการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร

ชื่อเจ้าของสวน นาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล.....เลขทะเบียนเจ้าของสวน

พื้นที่ปลูก.....แปลงที่ปลูก.....จำนวนไร่.....ไร่ จำนวนต้น.....ต้น ปีที่ดำเนินการ.....

ขั้นตอนการ ผลิต	การสำรวจศัตรูไร่			การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร				การป้องกัน ด้วยวิธีอื่น (ระบุ)	ชื่อผู้ปฏิบัติ
	วัน/ เดือน/ ปี ที่สำรวจ	ผลการสำรวจ		รายชื่อสาร	ร้อยละ ของ สารออกฤทธิ์ และสูตรที่ใช้	อัตราการใช้ *	ปริมาณสารที่ใช้ ทั้งสิ้น		
		ชื่อศัตรูไร่	ไม่พบ						
ช่วงเตรียม ความสมบูรณ์ ของต้นหลัง การเก็บเกี่ยว									
ช่วง พัฒนาการติด ดอกออกผล									
ช่วง พัฒนาการ ของผล									

* หมายเหตุ อัตราการใช้ให้ระบุตามลักษณะการใช้ เช่น กรัม/ต้น หรือ กิโลกรัม/ต้น หรือ ซีซี (มิลลิลิตร)/ไร่ 20 ลิตร

ภาคผนวก ข

คำแนะนำหลักการปฏิบัติการทางการเกษตรที่ดีสำหรับลำไย

1 บทนิยาม

- 1.1 สุขลักษณะสวน หมายถึง สภาวะและมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นในกระบวนการผลิตในสวน เพื่อให้ผลิตผลที่ได้จากสวน มีความปลอดภัย และเหมาะสมสำหรับการบริโภค
- 1.2 แปลงปลูก หมายถึง บริเวณการผลิตที่มีอาณาเขตไม่ต่อเนื่อง หรือต่อเนื่องกับพื้นที่ผลิตอื่นที่มีการจัดการกระบวนการผลิตแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ทั้งการจัดการปัจจัยการผลิต การจัดทำแผนการดูแลรักษา และการจัดการบุคลากรในแปลงปลูก

2 การจัดการด้านต่าง ๆ ในหลักการปฏิบัติการทางการเกษตรที่ดี

2.1 การจัดการสุขลักษณะสวน

2.1.1 จัดทำประวัติสวนและการใช้ประโยชน์ที่ดินในสวน

2.1.1.1 มีการจัดทำข้อมูลประจำแปลงปลูก โดยระบุชื่อเจ้าของสวน สถานที่ติดต่อ ชื่อผู้ดูแลแปลงปลูก (ถ้ามี) สถานที่ติดต่อ ที่ตั้งแปลงปลูก แผนผังที่ตั้งแปลงปลูก แผนผังแปลงปลูก ชนิดพืชและพันธุ์ที่ปลูก ประวัติการใช้ที่ดินย้อนหลังอย่างน้อย 3 ปี และรายละเอียดอื่นๆ ตามตัวอย่างแบบบันทึกที่ 1 (ข้อมูลทั่วไปของเจ้าของสวน)

2.1.1.2 ในกรณีสถานที่ปลูกอยู่ใกล้หรืออยู่ในแหล่งอุตสาหกรรมหรือพื้นที่ที่มีความเสี่ยง ในระยะเริ่มจัดระบบการผลิตควรมีการวิเคราะห์ดิน เพื่อตรวจสอบคุณภาพดิน และการปนเปื้อนจากวัตถุอันตรายอย่างน้อย 1 ครั้งโดยเก็บตัวอย่างดิน เพื่อส่งห้องปฏิบัติการของทางราชการ หรือห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองระบบคุณภาพ เพื่อวิเคราะห์ และบันทึกข้อมูลตามตัวอย่างแบบบันทึกที่ 2 (ผลการวิเคราะห์ดินและน้ำ) รวมทั้งเก็บใบแจ้งผลการวิเคราะห์ดินไว้เป็นหลักฐาน

2.1.2 แหล่งน้ำและคุณภาพน้ำ

2.1.2.1 น้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิต ควรเป็นน้ำที่มาจากแหล่งน้ำที่ไม่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการปนเปื้อน และน้ำมีคุณภาพเหมาะสมกับการใช้ในการเกษตร ต้องไม่ใช้น้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนสิ่งที่เป็นอันตราย กรณีจำเป็นต้องใช้

ต้องมีหลักฐานหรือข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนว่าน้ำนั้นได้ผ่านการบำบัดน้ำเสียมาแล้ว และสามารถนำมาใช้ในกระบวนการผลิตได้

- 2.1.2.2 ควรมีการเก็บตัวอย่างน้ำอย่างน้อย 1 ครั้ง ในระยะเริ่มจัดระบบการผลิต ส่งห้องปฏิบัติการของทางราชการหรือห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองระบบคุณภาพ เพื่อวิเคราะห์การปนเปื้อน และบันทึกรายละเอียดตามตัวอย่างแบบบันทึกที่ 2 (ผลการวิเคราะห์ดินและน้ำ) รวมทั้งเก็บใบแจ้งผลการวิเคราะห์น้ำไว้เป็นหลักฐาน
- 2.1.2.3 แหล่งน้ำสำหรับการเกษตรไม่ควรเป็นแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำลายสิ่งแวดล้อม
- 2.1.3 การเก็บรักษาวัตถุดิบตรายทางการเกษตร
- 2.1.3.1 จัดเก็บวัตถุดิบตรายทางการเกษตรชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ในกระบวนการผลิตในสถานที่มิดชิด ปลอดภัย ป้องกันแดดและฝนได้ และมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก
- 2.1.3.2 แยกสถานที่เก็บวัตถุดิบตรายทางการเกษตรไม่ให้อยู่ใกล้ที่พักอาศัย และสถานที่ประกอบอาหาร ไม่อยู่ในบริเวณต้นน้ำ หรือบริเวณที่มีน้ำไหลผ่าน เพื่อป้องกันสารเคมีปนเปื้อนในแหล่งน้ำ
- 2.1.3.3 วัตถุดิบตรายทางการเกษตรแต่ละชนิดต้องจัดเก็บในภาชนะปิดมิดชิด แสดงป้ายให้ชัดเจน และแยกเก็บเป็นหมวดหมู่ ไม่ปะปนระหว่างปุ๋ย สารควบคุมการเจริญเติบโตพืช และอาหารเสริมต่าง ๆ สำหรับพืช วัตถุดิบตรายทางการเกษตรที่เปิดใช้แล้วห้ามถ่ายออกจากภาชนะบรรจุเดิม
- 2.1.3.4 สถานที่เก็บวัตถุดิบตรายทางการเกษตรต้องมีเครื่องมือและวัสดุป้องกันอุบัติเหตุอย่างครบถ้วน เช่น น้ำยาล้างตา น้ำสะอาด ทราจ และอุปกรณ์ดับเพลิง เป็นต้น
- 2.1.3.5 ต้องไม่มีชนิดของวัตถุดิบตรายที่ห้ามผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.2535 เก็บรักษาอยู่ในสถานที่เก็บสารเคมี หรือภายในสวน
- 2.1.4 การใช้วัตถุดิบตรายทางการเกษตรอย่างถูกต้องและเหมาะสม
- 2.1.4.1 ห้ามใช้วัตถุดิบตรายทางการเกษตรที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 และที่ประเทศคู่ค้าห้ามใช้
- 2.1.4.2 อ่านฉลากคำแนะนำ เพื่อให้ทราบคุณสมบัติ และวิธีการใช้วัตถุดิบตรายทางการเกษตรก่อนปฏิบัติงานทุกครั้ง
- 2.1.4.3 ผู้ประกอบการ และแรงงานที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันกำจัดศัตรูพืช ควรรู้จักศัตรูลำไย ชนิดและอัตราการใช้วัตถุดิบตรายทางการเกษตร การเลือกใช้เครื่องพ่นและอุปกรณ์หัวฉีด รวมทั้งวิธีการพ่นสารเคมีที่ถูกต้อง โดยต้องตรวจสอบเครื่องพ่นสารให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งานตลอดเวลา เพื่อป้องกันสารพิษปนเปื้อนเสื้อผ้าและร่างกายของผู้ปฏิบัติงาน ต้องสวมเสื้อผ้า อุปกรณ์ป้องกันสารพิษ ได้แก่ หน้ากากหรือผ้าปิดจมูก ถุงมือ หมวก และสวมรองเท้าเพื่อป้องกันอันตรายจากสารพิษ

- 2.1.4.4 ตวงสารเคมีลงในถังผสมสารเคมี ปรับปริมาณน้ำตามความเข้มข้นของสาร คนสารให้เป็นเนื้อเดียวกันก่อนนำไปพ่น ควรพ่นวัตถุอันตรายทางการเกษตรในช่วงเช้าหรือเย็นขณะลมสงบ หลีกเลี่ยงการพ่นในเวลาแดดจัดหรือลมแรง และขณะปฏิบัติงานผู้พ่นต้องอยู่เหนือลมตลอดเวลา
- 2.1.4.5 เตรียมวัตถุอันตรายทางการเกษตรและใช้ให้หมดในคราวเดียว ไม่ควรเหลือติดค้างในถังพ่น
- 2.1.4.6 เมื่อใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรหมดแล้ว ให้ล้างภาชนะบรรจุสารเคมีด้วยน้ำ 2-3 ครั้ง เทน้ำลงในถังพ่นสารปรับปริมาณน้ำตามต้องการก่อนนำไปพ่นป้องกันกำจัดศัตรูพืช
- 2.1.4.7 หลังการพ่นวัตถุอันตรายทางการเกษตรทุกครั้ง ผู้พ่นต้องอาบน้ำ สระผม และเปลี่ยนเสื้อผ้าทันที เสื้อผ้าที่สวมใส่ขณะพ่นสารต้องนำไปซักให้สะอาดทุกครั้ง
- 2.1.4.8 ต้องหยุดใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรก่อนการเก็บเกี่ยวตามช่วงเวลาที่ระบุไว้ในฉลากกำกับการใช้
- 2.1.4.9 วัตถุอันตรายทางการเกษตรที่ไม่สามารถใช้ได้หมดในคราวเดียว ให้ปิดฝาภาชนะบรรจุให้สนิท เมื่อเลิกใช้ และเก็บในสถานที่เก็บสารเคมี
- 2.1.5 ความสะอาดปลอดภัยและการกำจัดของเสียและวัสดุเหลือใช้
 - 2.1.5.1 ภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายทางการเกษตรที่ใช้หมดแล้ว ต้องทำให้ซักรุดเพื่อป้องกันการนำกลับมาใช้แล้วนำไปทิ้งในสถานที่ที่จัดสำหรับทิ้งภาชนะบรรจุสารเคมีโดยเฉพาะ หรือทำลายโดยการฝังดิน ห่างจากแหล่งน้ำ ให้มีความลึกมากพอที่สัตว์ไม่สามารถคุ้ยขึ้นมาได้ และห้ามเผาทำลาย
 - 2.1.5.2 กิ่งพืชที่มีโรคเข้าทำลายต้องเผาทำลายนอกแปลงปลูก
 - 2.1.5.3 เศษพืชหรือกิ่งที่ตัดแต่งจากต้นและไม่มีโรคเข้าทำลาย สามารถนำมาทำเป็นปุ๋ยหมัก หรือปุ๋ยพืชสดได้
 - 2.1.5.4 แยกประเภทของขยะให้ชัดเจน เช่น กระดาษ กล่องกระดาษ พลาสติก แก้ว น้ำมัน สารเคมี และเศษซากพืช เป็นต้น รวมทั้งควรมีถังขยะให้เป็นระเบียบ หรือระบุจุดทิ้งขยะให้ชัดเจน
- 2.2 การจัดการเครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตร
 - 2.2.1 จัดทำรายการและการจัดเก็บเครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตร
 - 2.2.2.1 มีอุปกรณ์การเกษตรที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
 - 2.2.2.2 สถานที่เก็บรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตร ควรเป็นสัดส่วน ปลอดภัย ง่ายต่อการนำไปใช้งาน มีป้ายแสดงไว้ชัดเจน พร้อมทั้งจัดทำแผนการตรวจบำรุงรักษาเครื่องมือ และอุปกรณ์การเกษตรทุกชิ้น

2.2.2 การตรวจสภาพและการซ่อมบำรุง

- 2.2.2.1 มีการตรวจสภาพเครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตร เช่น เครื่องพ่นสารเคมี อุปกรณ์การเก็บเกี่ยว ก่อนนำไปใช้งาน และต้องทำความสะอาดทุกครั้งหลังใช้งานเสร็จแล้ว และก่อนนำไปเก็บ ในสถานที่เก็บ
- 2.2.2.2 มีการตรวจซ่อมบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตร ตามแผนการบำรุงรักษาที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งบันทึกผลการตรวจซ่อมทุกครั้ง
- 2.2.2.3 เครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตร ภาชนะที่ใช้ในการบรรจุและขนส่งผลิตผลต้องมีการทำความสะอาดทุกครั้งก่อนนำไปใช้งาน และเมื่อใช้งานเสร็จแล้วต้องทำความสะอาดก่อนนำไปเก็บ
- 2.2.2.4 เครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตรที่ต้องอาศัยความเที่ยงตรงในการปฏิบัติงาน เช่น หัวฉีดพ่นสาร ป้องกันกำจัดศัตรูพืช ต้องมีการตรวจสอบความเที่ยงตรงอย่างสม่ำเสมอ หากพบว่ามี ความคลาดเคลื่อนต้องดำเนินการปรับปรุง ซ่อมแซม หรือเปลี่ยนใหม่ เพื่อให้อุปกรณ์ดังกล่าว มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานเมื่อนำมาใช้งาน

2.3 การจัดการปัจจัยการผลิต

- 2.3.1 จัดทำรายการปัจจัยการผลิตและแหล่งที่มา จัดทำรายการและรายละเอียดเฉพาะของปัจจัยการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ พันธุ์ ปุ๋ย วัตถุอันตรายทางการเกษตรที่ใช้ในกระบวนการผลิต พร้อมทั้งจัดทำบัญชี รายการ ปริมาณ วัน เดือน ปี ที่จัดซื้อจัดหา และบันทึกข้อมูลตามตัวอย่างแบบบันทึกที่ 3 (รายการและรายละเอียดปัจจัยการผลิต)

2.4 การจัดการในขั้นตอนการผลิต

2.4.1 การจัดการเพื่อให้ผลลำไยในแต่ละข้อมีขนาดใหญ่และสม่ำเสมอ

2.4.1.1 เตรียมความพร้อมสมบูรณ์ต้นหลังการเก็บเกี่ยว

- (i) การใส่ปุ๋ยหลังการเก็บเกี่ยว ควรมีการประเมินความพร้อมสมบูรณ์ต้นหลังจากเก็บเกี่ยวผลิตผล ลำไยและเมื่อต้นลำไยแตกใบอ่อนแล้ว เพื่อให้ปุ๋ยตามลักษณะการเติบโตของต้น ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร และให้จัดทำบันทึกการใช้ปุ๋ย ตามตัวอย่างแบบบันทึกที่ 4 (ข้อมูลปุ๋ยและสารอื่น ๆ เพื่อเร่งการเจริญเติบโต)
- (ii) การตัดแต่งกิ่ง ควรตัดแต่งกิ่งต้นลำไย ตามลักษณะอายุของต้น เพื่อให้ลำต้นได้รับแสงสว่างมากขึ้นและเพื่อทำลายแหล่งหลบซ่อนของศัตรูลำไย
- (iii) การให้น้ำช่วงเตรียมความพร้อมสมบูรณ์ต้นหลังเก็บเกี่ยวมักอยู่ในช่วงฤดูฝน ซึ่งน้ำมีปริมาณเพียงพอต่อการพัฒนาความพร้อมของต้น หากฝนทิ้งช่วงเกินกว่า 7 วัน ควรให้น้ำในอัตรา ร้อยละ 60 ของอัตราการระเหยน้ำจากภาชนะน้ำชนิด A

- (iv) การป้องกันกำจัดศัตรูลำไยในระยะเตรียมความพร้อมของต้น ศัตรูลำไยที่สำคัญ เช่น หนอนซอนใบ หนอนเจาะกิ่ง โรสี้ชา โรคราน้ำฝนหรือโรคผลเน่าและใบไหม้ และโรคพุ่มไม้กวาด ให้ดำเนินการสำรวจการเข้าทำลายของศัตรูลำไยดังกล่าว ตามคำแนะนำภาคผนวก ค (ตัวอย่างศัตรูลำไยที่ควรเฝ้าระวังและวิธีการสำรวจ) และหากตรวจพบในปริมาณที่เป็นผลเสียต่อเศรษฐกิจ ให้ป้องกันกำจัดตามคำแนะนำของทางราชการ รวมทั้งบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกตามภาคผนวก ก (ตัวอย่างแบบบันทึกข้อมูลการสำรวจศัตรูลำไยและการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร)

2.4.1.2 ควบคุมปริมาณดอกและผล

- (i) การชักนำลำไยให้ออกดอกโดยธรรมชาติ ควรดำเนินการเมื่อต้นลำไยมีความสมบูรณ์ของใบมากกว่าร้อยละ 60 หลังการเก็บเกี่ยวและเตรียมความพร้อมของต้น โดยพิจารณาจากใบซึ่งสมบูรณ์เต็มที่และแก่จัดแล้ว ใ้งดการให้น้ำและปล่อยให้ต้นลำไยกระทบช่วงที่อุณหภูมิต่ำกว่า 15 องศาเซลเซียส ต่อเนื่องกันมากกว่า 14 วัน เพื่อกระตุ้นการออกดอก
- (ii) การชักนำลำไยให้ออกดอกโดยการใช่วัตถุอันตรายทางการเกษตร ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของทางราชการ และมีการบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกตามภาคผนวก ก (ตัวอย่างแบบบันทึกข้อมูลการสำรวจศัตรูลำไยและการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร)
- (iii) การดูแลป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ทำลายช่อดอก ศัตรูที่สำคัญ ได้แก่ มวนลำไย ให้สำรวจการเข้าทำลายของศัตรูพืชดังกล่าว ตามภาคผนวก ค (ตัวอย่างศัตรูลำไยที่ควรเฝ้าระวังและวิธีการสำรวจ) หากตรวจพบในปริมาณที่เป็นผลเสียต่อเศรษฐกิจ ให้ป้องกันกำจัดตามคำแนะนำของทางราชการ และให้บันทึกข้อมูลในแบบบันทึกตามภาคผนวก ก (ตัวอย่างแบบบันทึกข้อมูลการสำรวจศัตรูลำไยและการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร)

2.4.1.3 การจัดการเพื่อส่งเสริมการพัฒนารูปร่างของผล

- (i) การใส่ปุ๋ย เพื่อส่งเสริมการพัฒนารูปร่างของผล ให้เริ่มใส่ปุ๋ยเมื่อดอกบาน โดยดำเนินการตามคำแนะนำของทางราชการ และให้บันทึกข้อมูลในแบบบันทึกที่ 4 (ข้อมูลปุ๋ยและสารอื่น ๆ เพื่อเร่งการเจริญเติบโต)
- (ii) การให้น้ำ ควรให้น้ำเมื่อผลลำไย มีอายุ 2 สัปดาห์ หลังดอกบานในอัตราร้อยละ 70 ของอัตราการระเหยน้ำจากภาตระเหยน้ำชนิด A
- (iii) การตัดแต่งช่อผล ควรมีการตัดแต่งช่อผลเพื่อให้ได้ผลลำไยสมบูรณ์ และมีขนาดสม่ำเสมอ กรณีต้นลำไยออกดอกมาก และติดผลมากกว่า 80 ผลต่อช่อ หรือมีจำนวนช่อผลมากกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนยอดทั้งหมดบนต้น ควรตัดแต่งผลออกจากช่อผลประมาณ 1 ใน 3 ของความยาวช่อผล หรือให้เหลือจำนวนผลต่อช่อไม่เกิน 80 ผล เมื่อผลมีอายุประมาณ 1 เดือนหลังดอกบาน และให้เลือกรุ่นลำไยที่มีผลมากที่สุดเพียงรุ่นเดียว

- 2.4.2 การจัดการเพื่อให้ได้ผลิตผลลำไยที่ปลอดภัยจากสารพิษตกค้าง
- 2.4.2.1 การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรให้สอดคล้องกับศัตรูลำไยที่สำรวจพบ และให้เป็นไปตามคำแนะนำการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรของทางราชการ และบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกตามภาคผนวก ก (ตัวอย่างแบบบันทึกข้อมูลการสำรวจศัตรูลำไยและการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร)
- 2.4.2.2 การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรต้องให้ถูกต้องตามกฎหมาย มีเลขทะเบียนวัตถุอันตราย และมีคำแนะนำบนฉลากให้ใช้กับลำไย ต้องไม่ใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรที่ห้ามผลิต นำเข้า ส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครอง ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 และที่ระบุในรายการวัตถุอันตรายทางการเกษตรที่ประเทศคู่ค้าห้ามใช้ ต้องหยุดใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรก่อนการเก็บเกี่ยวตามเวลาที่ระบุไว้ในฉลากกำกับการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรแต่ละชนิด และให้เป็นไปตามคำแนะนำของทางราชการ
- 2.4.3 การจัดการเพื่อให้ได้ผลิตผลลำไยที่ปลอดภัยจากศัตรูพืช
- 2.4.3.1 ต้องมีการสำรวจการเข้าทำลายของศัตรูลำไยที่สำคัญ และป้องกันกำจัดศัตรูลำไยในระยะพัฒนาการของผล ตามตัวอย่างในภาคผนวก ค (ตัวอย่างศัตรูลำไยที่ควรเฝ้าระวังและวิธีการสำรวจ)
- 2.4.3.2 ตรวจสอบผลการป้องกันกำจัดศัตรูลำไย และบันทึกข้อมูลผลการตรวจสอบ ตามตัวอย่างแบบบันทึกที่ 5 (ข้อมูลผลการตรวจสอบผลการป้องกันกำจัดศัตรูลำไยก่อนการเก็บเกี่ยว) โดยผลิตผลลำไยที่พร้อมเก็บเกี่ยวต้องไม่เสียหาย หรือเสียหายน้อยมากจากการทำลายของศัตรูลำไย และต้องไม่พบศัตรูลำไยที่มีชีวิตอยู่บนผลหรือข้อผลลำไยหลังจากเก็บเกี่ยวจากต้นแล้ว ถ้าพบต้องคัดแยกไว้ต่างหาก
- 2.5 การจัดการในการเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวในสวน
- 2.5.1 ข้อพึงปฏิบัติทั่วไปในการเก็บเกี่ยว และการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว
- 2.5.1.1 ควรใช้เครื่องมือหรือวิธีการเฉพาะ เพื่อป้องกันการช้ำหรือเป็นรอยตำหนิเนื่องจากการเก็บเกี่ยว
- 2.5.1.2 ต้องมีวัสดุปูรองพื้นในบริเวณพักผลิตผลที่เก็บเกี่ยวในสวน เพื่อป้องกันการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ สิ่งปฏิกูล เศษดิน และสิ่งสกปรก หรือสิ่งที่เป็นอันตรายอื่นๆ จากพื้นดิน
- 2.5.1.3 ภาชนะที่ใช้ในการบรรจุและการขนส่งผลิตผล ต้องแยกต่างหากจากภาชนะที่ใช้ในการขนย้าย หรือขนส่งวัตถุอันตรายทางการเกษตร หรือปุ๋ย เพื่อป้องกันการปนเปื้อน ทั้งทางเคมี ชีวภาพ และกายภาพ ที่เป็นอันตรายต่อการ บริโภคและสร้างความเสียหายแก่ผลิตผล
- 2.5.1.4 ในกรณีที่ไม่สามารถแยกภาชนะบรรจุผลิตผลและภาชนะขนย้ายสารเคมีหรือปุ๋ยได้ ต้องทำความสะอาดเพื่อป้องกันการปนเปื้อนดังกล่าว

- 2.5.1.5 ภาชนะที่ใช้ในการบรรจุขั้นต้นเพื่อการขนถ่ายภายในสวนไปยังพื้นที่คัดแยกบรรจุต้องเหมาะสม มีวัสดุกรุภายในภาชนะเพื่อป้องกันการกระแทกเสียดสี
- 2.5.1.6 การจัดวางผลิตผลในบริเวณพักผลิตผลที่เก็บเกี่ยวในสวนต้องเหมาะสม สามารถป้องกันการเกิดรอยแผลที่เกิดจากการขีดขีด หรือกระแทกกันระหว่างผล รวมทั้งปัญหาการเสื่อมสภาพของผลิตผลอันเนื่องมาจากความร้อน และแสงแดด
- 2.5.1.7 การเคลื่อนย้ายผลิตผลภายในสวน ควรปฏิบัติด้วยความระมัดระวัง
- 2.5.2 วิธีการเก็บเกี่ยว
 - 2.5.2.1 ต้องเก็บผลที่มีพัฒนาการเหมาะสมกับพันธุ์ และแหล่งปลูก โดยเก็บเกี่ยวล่ำโยเมื่อแก่ได้ที่
 - 2.5.2.2 เก็บเกี่ยวด้วยความระมัดระวังและควรเก็บเกี่ยวให้มีใบแรกติดช่อผลไปด้วย
 - 2.5.2.3 รวบรวมช่อผลล่ำโยที่เก็บเกี่ยวแล้วใส่ภาชนะบรรจุที่กรุภายในด้วยวัสดุที่สะอาด เพื่อป้องกันมิให้ผลกระแทกซ้ำ จากนั้นขนย้ายไปยังสถานที่คัดแยก หรือที่พักผลิตผลภายในสวนหรือในที่ร่ม
- 2.5.3 การปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว
 - 2.5.3.1 ขนย้ายผลิตผลล่ำโยจากบริเวณที่เก็บเกี่ยว ไปยังสถานที่คัดแยกภายในสวน ด้วยความระมัดระวังทันทีที่เก็บเกี่ยวเสร็จ
 - 2.5.3.2 กรณีต้องการจำหน่ายเป็นล่ำโยช่อ ตัดแต่งช่อล่ำโยให้ก้านช่อมีความยาวประมาณ 15 เซนติเมตร และตัดผลที่มีขนาดเล็กหรือใหญ่เกินกว่าขนาดผลเฉลี่ยในช่อนั้นออก เพื่อให้ผลภายในช่อมีขนาดสม่ำเสมอ โดยยอมให้มีผลที่มีขนาดเล็กหรือใหญ่เกินกว่าขนาดผลเฉลี่ยในช่อปนได้ไม่เกิน ร้อยละ 20 ของจำนวนผลในช่อ กรณีต้องการจำหน่ายเป็นผลเดี่ยว ให้แต่งชั้วผลให้มีก้านติดอยู่ไม่ยาวกว่า 5 มิลลิเมตร และยอมให้มีผลขนาดเล็กหรือใหญ่เกินกว่าขนาดผลเฉลี่ยในตะกร้า ปนได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของจำนวนผล
 - 2.5.3.3 คัดแยกผลหรือช่อผลที่เสียหายจากการเก็บเกี่ยว หรือมีตำหนิจากศัตรูล่ำโยแยกไว้
 - 2.5.3.4 เรียงช่อผลในภาชนะบรรจุที่รองด้วยวัสดุกันกระแทกให้ได้น้ำหนักสุทธิตามที่ระบุไว้แล้วปิดทับด้วยวัสดุกันกระแทกก่อนปิดฝาภาชนะบรรจุ
 - 2.5.3.5 ควรจัดทำบันทึกข้อมูลการเก็บเกี่ยวและการคัดบรรจุล่ำโย ตามตัวอย่างแบบบันทึกที่ 6 (การเก็บเกี่ยวและการคัดบรรจุล่ำโย)
- 2.5.4 การขนส่งผลิตผลไปยังจุดรวบรวมสินค้า
 - 2.5.4.1 ให้ขนส่งล่ำโยที่บรรจุภาชนะแล้วด้วยความระมัดระวัง และขนส่งไปยังจุดรวบรวมสินค้าทันทีที่เก็บเกี่ยวและปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวในสวนเสร็จเรียบร้อยแล้ว

- 2.6 การจัดการเพื่อควบคุมการคละปนของผลิตผลด้วยคุณภาพกับผลิตผลคุณภาพ
 - 2.6.1 การจัดการทั่วไปเพื่อควบคุมการคละปน
 - 2.6.1.1 มีกระบวนการคัดแยกให้ได้ผลิตผลที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
 - 2.6.1.2 มีพื้นที่การจัดวางแยกผลิตผลที่ด้วยคุณภาพเป็นสัดส่วน
 - 2.6.1.3 มีแผนการใช้ประโยชน์จากผลิตผลที่ด้วยคุณภาพ
 - 2.6.2 ตรวจสอบการคละปนของผลิตผลลำไยที่ไม่ได้ขนาด
 - 2.6.2.1 ตรวจสอบและสังเกตข้อผลลำไยที่เก็บเกี่ยวและตัดแต่งข้อผลแล้ว หากพบว่ายังคงมีผลที่มีขนาดเล็กหรือใหญ่กว่าขนาดผลเฉลี่ยภายในข้อ ต้องตัดผลนั้นออก หรือหากพบว่าข้อผลในภาชนะบรรจุมีขนาดไม่สม่ำเสมอ ให้คัดข้อผลที่มีขนาดไม่สม่ำเสมอออก
 - 2.6.2.2 เรียงข้อผลที่ผ่านการตรวจสอบการคละปนแล้วในภาชนะบรรจุ หรือเรียงภาชนะบรรจุที่ผ่านการตรวจสอบการคละปนแล้วให้เป็นระเบียบบนแท่นรองรับสินค้าหรือบนวัสดุสะอาดสำหรับปูรองพื้นเพื่อป้องกันการปนเปื้อน
 - 2.6.3 การตรวจสอบการคละปนและคัดแยกผลิตผลลำไยที่มีศัตรูเข้าทำลาย
 - 2.6.3.1 ตรวจสอบและตัดผลลำไยที่มีศัตรูทำลายทิ้งไป หรือคัดแยกข้อผลลำไยที่มีศัตรูเข้าทำลายแยกไว้ต่างหาก
- 2.7 การบันทึกและการจัดเก็บ
 - 2.7.1 เอกสารหรือแบบบันทึก ต้องจัดทำให้เป็นปัจจุบันสำหรับการผลิตในฤดูกาลนั้น ๆ รวมทั้งต้องมีการบันทึกข้อมูลให้ครบถ้วน และลงชื่อผู้ปฏิบัติงานทุกครั้งที่มีการบันทึกข้อมูล
 - 2.7.2 ในกรณีที่มีแปลงปลูกมากกว่า 1 แปลง ต้องแยกบันทึกข้อมูลเป็นรายแปลงปลูก
 - 2.7.3 ให้มีการจัดเก็บเอกสารเป็นหมวดหมู่ แยกเป็นฤดูกาลผลิตแต่ละฤดูกาล เพื่อสะดวกต่อการตรวจสอบและการนำมาใช้
 - 2.7.4 เก็บรักษาระบบบันทึกข้อมูลการปฏิบัติงานและเอกสารสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานไว้เป็นอย่างดีอย่างน้อย 3 ปีของการผลิตติดต่อกัน หรือตามที่ผู้ประกอบการ หรือประเทศคู่ค้าต้องการ เพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนหลังได้

ตัวอย่าง
แบบบันทึกที่ 1 (หน้า 1/4)
ข้อมูลทั่วไปของเจ้าของสวน

ข้อมูลประจำปี

ชื่อเจ้าของสวน (นาย/ นาง/นางสาว).....นามสกุล.....

เลขทะเบียนเจ้าของสวน จำนวน.....ไร่ แยกเป็น.....แปลงปลูก

ที่อยู่ ชื่อหมู่บ้าน.....หมู่ที่.....เลขที่.....

ถนน.....ตรอก/ซอย.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

e-mail.....website.....

ชื่อผู้ติดต่อหรือผู้แทน

(นาย/ นาง/นางสาว).....นามสกุล.....

ที่อยู่ ชื่อหมู่บ้าน.....หมู่ที่.....เลขที่.....

ถนน.....ตรอก/ซอย.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

e-mail.....website.....

ลงชื่อผู้ประกอบการ.....
(.....)

ลงชื่อผู้ติดต่อหรือผู้แทน.....
(.....)

ตัวอย่าง
แบบบันทึกที่ 1 (หน้า 2/4)
ข้อมูลทั่วไปของเจ้าของสวน

ชื่อเจ้าของสวน นาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล.....

เลขทะเบียนเจ้าของสวน

ที่ตั้งแปลงปลูก เลขที่.....หมู่ที่..... ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

รวมทั้งสิ้น จำนวนแปลงปลูก จำนวน.....ไร่

แผนผังที่ตั้งแปลงปลูก แสดงเส้นทางคมนาคม และสถานที่สำคัญในบริเวณใกล้เคียง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทาง ไปยังแปลงปลูก

N

ตัวอย่าง
แบบบันทึกที่ 1 (หน้า 3/4)
ข้อมูลทั่วไปของเจ้าของสวน

แปลงปลูกที่.....ปีที่ดำเนินการ.....
ที่ตั้งแปลงปลูก หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....พื้นที่.....ไร่

1.1 พันธุ์ที่ปลูก

พันธุ์.....ระยะปลูก.....จำนวนต้น.....วันที่ปลูก(อายุต้น).....
พันธุ์.....ระยะปลูก.....จำนวนต้น.....วันที่ปลูก(อายุต้น).....
พันธุ์.....ระยะปลูก.....จำนวนต้น.....วันที่ปลูก(อายุต้น).....
พันธุ์.....ระยะปลูก.....จำนวนต้น.....วันที่ปลูก(อายุต้น).....

1.2 ระบบน้ำที่ใช้.....อัตราการจ่ายน้ำ.....ลิตร/ชั่วโมง

1.3 ประเภทดิน.....

1.4 ประวัติการใช้พื้นที่การผลิต ก่อนปลูกพืชปัจจุบันย้อนหลัง 3 ปี

- พื้นที่ไม่เคยใช้ประโยชน์ทางการเกษตร
- พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ชนิดของพืชที่เคยปลูกมาก่อน ปีที่ 1.....
ปีที่ 2
ปีที่ 3

1.5 ประวัติการแพร่ระบาดของศัตรูพืช และการกำจัด

ชื่อ ศัตรูพืชปีที่ระบาด.....พื้นที่ระบาด ร้อยละการกำจัด.....
ชื่อ ศัตรูพืชปีที่ระบาด.....พื้นที่ระบาด ร้อยละการกำจัด.....
ชื่อ ศัตรูพืชปีที่ระบาด.....พื้นที่ระบาด ร้อยละการกำจัด.....
ชื่อ ศัตรูพืชปีที่ระบาด.....พื้นที่ระบาด ร้อยละการกำจัด.....
ชื่อ ศัตรูพืชปีที่ระบาด.....พื้นที่ระบาด ร้อยละการกำจัด.....

1.6 ข้อมูลอื่น ๆ

.....
.....
.....
.....

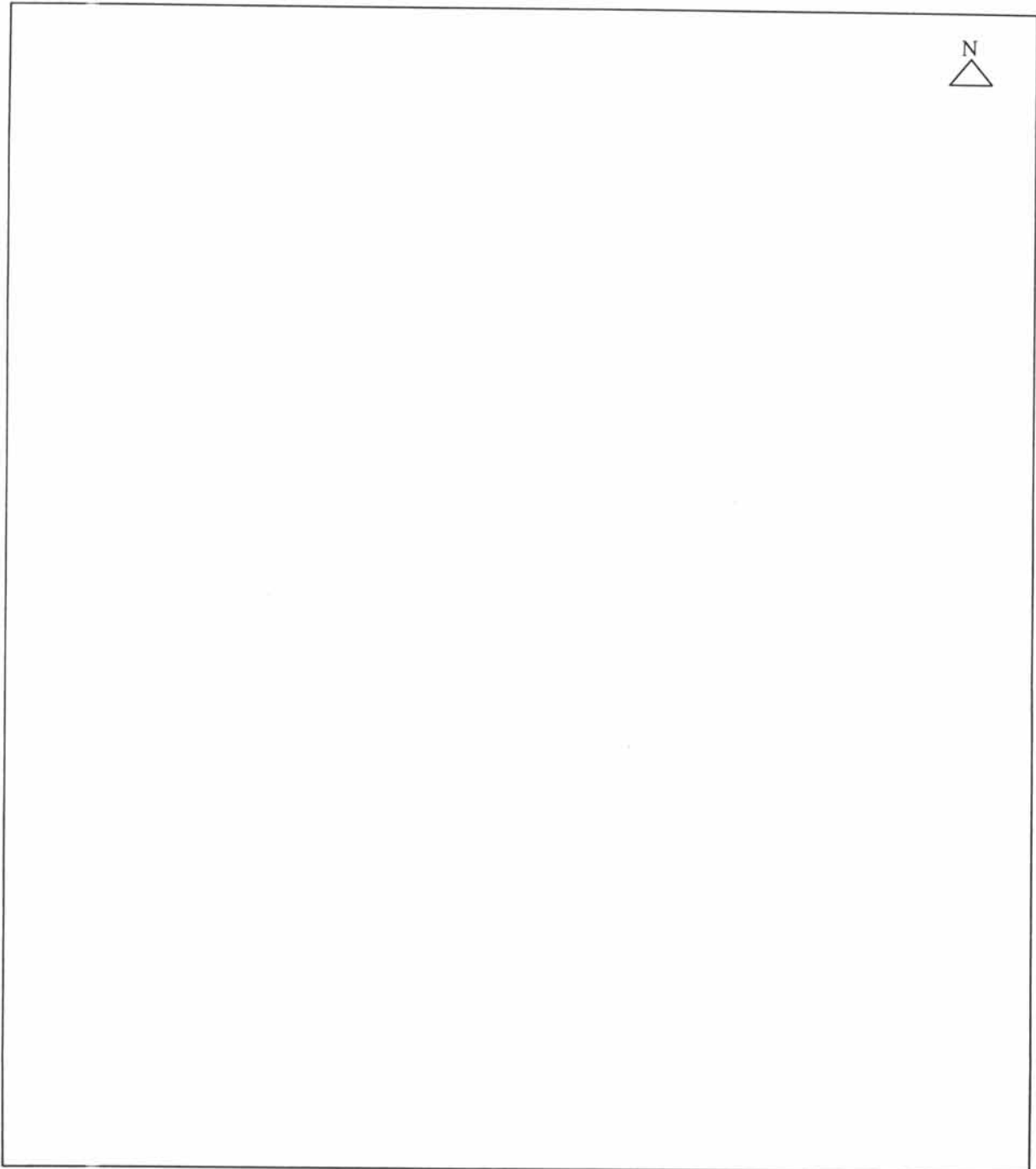
ตัวอย่าง

แบบบันทึกที่ 1 (หน้า 4/4)

ข้อมูลทั่วไปของเจ้าของสวน

แปลงปลูกที่.....ปีที่ดำเนินการ.....

แผนที่ภายในแปลงปลูก (ระบุ แหล่งน้ำ อาคารที่ปรากฏในแปลงปลูก)

N

ตัวอย่างแบบบันทึกที่ 2

ผลการวิเคราะห์ดินและน้ำ

ชื่อเจ้าของสวน นาย/นาง/นางสาว..... นามสกุล..... เลขทะเบียนเจ้าของสวน

หมายเลขแปลงปลูก	วัน เดือน ปีที่เก็บตัวอย่าง		รายละเอียดที่ต้องการ	ผู้เก็บตัวอย่าง	ชื่อหน่วยงานที่ส่งวิเคราะห์	วัน เดือน ปี	
	ดิน	น้ำ				ส่งตัวอย่าง	รับผลวิเคราะห์

หมายเหตุ 1. ต้องเก็บใบแจ้งผลการวิเคราะห์ดินและน้ำไว้เป็นหลักฐานทุกครั้ง

